

би той испратилъ тамъ заптии, то тѣхъ, само ще ги биятъ и изгонятъ безъ нищо. Въ Панагюрище при насъ дойде единъ бжлгаринъ съ прѣсна рана на главата отъ сабленъ ударъ. Като узналъ, дѣ са намира негова добитакъ, той отишелъ съ писмено приказание при мюдюръ, за да си го земе отъ турците, но резултата на тая експедиция е билъ най-плачевенъ. На пхтя изъ Клисуръ въ Коприщица ние срещнахме трима турци, които караха 30 глави добитакъ; тѣ предложиха на нашите слуги да имъ продадатъ тоя добитакъ за полвинъ цѣна, което напжлно доказваше тѣхната кражба. Въ Панагюрище една жена ни разказа, че преди два дни тя работяла въ полето съ сжеѣда си, когато ги нападнали трима турци, свхрзали мжжа, а жената обезчестили единъ слѣдъ други. Тия турци биле отъ ближнѣото село и самите жертви ги познавали добрѣ. Даже въ Пловдивъ идваха при Скайлера двама бжлгаре и му показаха саблените рани, получени преди нѣколко дена; единъ отъ тѣхъ имаше такива восемьъ. Въ Сливенъ ние видѣхме много подобни рани, а въ Тхрново заптиите биха даже момчето, което ни слугува-ше, нѣщо, което, разбира се, тѣмъ бѣше извѣстно.

Въ сжщата нощъ, когато бѣхме въ Ямболъ, турците убиха единъ християнски момакъ, но при такива обстоятелства — нѣмахме време да изслѣдова-ме. Жителите на Стрѣлча, едно отъ изгорѣлите села, идваха при насъ и на увѣряваха, че турците продължаватъ ежедневно да безчестятъ християнските жени. Сжщите извѣстия приехме и отъ селото Мечка. Близо до Татаръ-Пазарджикъ ние срещнахме 12 бжлгаре, вхрзани двама по двама и карани отъ нѣ-